

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام الله عليكم: طاعات و عباداتتان قبول درگاه الهي. استاد شما الحمدلله موفق هستيد. براي ما هم دعا كنيد تا مسير سير الي الله را به درستي و موفقيت طي كنيم. كتاب رمضان دريچه رؤيت شما را مطالعه كردم. بسيار سودمند و موثر بود. اجر شما با خداوند مهربان. در اينكه نگاه ما به خداوند عالم با معرفت بيشتري تغيير مي كند شكي نيست. من مي خواهم بدانم كه حس ما نسبت به خداوند هم به همان نسبت تغيير مي كند؟ و اينكه ما خداوند را در وجودمان، يا قلبمان احساس مي كنيم، همان رؤيت است كه اوليائي خدا از آن ياد مي كنند؟ اينكه ما در مناجات هاي گوناگون بخصوص در ماه مبارك رمضان منقلب مي شويم و احساس نزديكي بيشتري به پروردگار عالميان داريم، همان رؤيت است؟ البته شما در كتاب هم مرقوم داشته ايد كه بيش از اين نمي توانيد توضيح دهيد و اگر كسي نفهميد مشكل از خودش است. در اينكه من سراپا مشكل هستم شكي ندارم ولي ايكاش نشانه اي مي داشتم تا بفهمم آيا در مسير هستم؟ يا راه درست است؟ آب در هاون نمي كوبم؟ راه نزديكترتي وجود دارد؟ مي دانم كه اصل سلوك مراقبه است. من براي مراقبه بيشتري به غير از واجبات و محرمات چه بايد بكنم؟ آيا درست است كه بدون استاد هرچه را كه از مطالعه در كتابها فهميدم به آن عمل كنم؟ دستم به دامنانتان. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: اگر سير مطالعاتی سایت دنبال شود إن شاء الله مطالبی که مایلید برایتان روشن شود، روشن خواهد شد. ولی به گفته‌ی آیت الله حسن‌زاده:

رباید دلبر از تو دل ولی آهسته آهسته

مراد تو شود حاصل ولی آهسته آهسته

سخن دارم ز استادم نخواهد رفت از يادم

که گفتا حل شود مشكل ولی آهسته آهسته

تحمل کن که سنگ بی بهایی در دل کوهی
شود لعل بسی قابل ولی آهسته آهسته
مزن از ناامیدی دم که آن طفل دبستانی
شود دانشور کامل ولی آهسته آهسته
بنور دانش و تقوی شود گمگشتگانی را
به حق آوردن از باطل ولی آهسته آهسته
همای عشق ما را بُرده با خود در بر دلبر
ازین منزل بآن منزل ولی آهسته آهسته
که باید ناخدا کشتی در امواج دریا را
کشاند جانب ساحل ولی آهسته آهسته
بدامن دامن دُرِ ثمین دیدگانم شد
سرشک رحمتش نازل ولی آهسته آهسته
سحرگاهی دل آگاهی چه مینالید از حسرت
که آه از عمر بیحاصل ولی آهسته آهسته
حضورش قوت سبحان نطقم را ربود از من
شده سبحان من با قل ولی آهسته آهسته
شراب عشق را بنگر که هر خلوت نشینی را
کند رسوای هر محفل ولی آهسته آهسته
خرامان بگذرد از خطّه ایران غزلهایم
بهند و سند کشد محمل ولی آهسته آهسته

بلطف پیر میخانه (م) حسن بگرفت پیمانہ

بامیدش شدہ نائل ولی آہستہ آہستہ

موفق باشید